

UZASADNIENIE

Projektowane zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.), dalej: „ustawa”, obejmują regulacje dotyczące gwarancji zawarte w art. 13 ustawy.

Potrzeba wprowadzenia przedmiotowych zmian wynika przede wszystkim z niepełnej, zdaniem Komisji Europejskiej, implementacji art. 6 ust. 5 dyrektywy 99/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz. Urz. WE L 171 z 07.07.1999, str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 223), dalej ”dyrektywa”, przez pominięcie wymogów określonych w jej art. 6 ust. 2 pierwsze tiret i art. 6 ust. 3 w art. 13 ustawy. Konieczne jest również dokonanie innych jeszcze zmian w art. 13 ustawy, których potrzeba wprowadzenia nie wynika z zarzutów Komisji Europejskiej, ale z faktu, iż ich niewprowadzenie może także skutkować zgłoszeniem zarzutu dotyczącego niepełnej implementacji art. 6 ust. 5 dyrektywy.

Celem projektowanych w ustawie zmian jest zatem pełna implementacja art. 6 ust. 5 dyrektywy i zapewnienie konsumentom ochrony co najmniej na minimalnym poziomie określonym w dyrektywie.

Zgodnie z art. 6 ust. 5 dyrektywy, gwarancja naruszająca wymogi określone w jej ust. 2 – 4 jest ważna, a kupujący może dochodzić uprawnień z niej wynikających. Przepis ten został wdrożony w art. 13 ust. 3 ustawy i odnosi się wprost wyłącznie do naruszenia wymogu określenia w prostym i zrozumiałym języku zawartości gwarancji oraz wymogu sporządzenia gwarancji w języku polskim (tj. wymogów określonych odpowiednio w pierwszej części drugiego tiret w ust. 2 oraz ust. 4 w art. 6 dyrektywy, oraz zdaniu pierwszym w ust. 1 oraz ust. 6 w art. 3 ustawy). Przepis art. 13 ustawy nie odnosi się zatem wprost do naruszenia wymogów zawarcia w gwarancji informacji, że konsument ma prawa przyznane zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem krajowym, któremu podlega sprzedaż towarów konsumpcyjnych, oraz że gwarancja tych praw nie narusza, a także informacji na temat

podstawowych, szczegółowych danych potrzebnych do złożenia skargi w oparciu o gwarancję, oraz wymogu udostępnienia gwarancji (tj. wymogów określonych odpowiednio w pierwszym tiret i drugiej części drugiego tiret w ust. 2 oraz ust. 3 w art. 6 dyrektywy, oraz art. 13 w ust. 2 w pierwszej części i ust. 4 ustawy). Mając na uwadze powyższe konieczne jest wprowadzenie zmian w ustawie, aby uchybienie nie tylko wymogom, do których odsyła art. 13 ust. 3 ustawy, ale również wymogom określonym w art. 13 w ust. 2 w pierwszej części i ust. 4 ustawy, nie wpływało na ważność gwarancji i nie pozbawiało kupującego uprawnień z niej wynikających, stosownie do art. 6 ust. 5 dyrektywy.

Dodatkowo należy zauważyć, że w art. 13 w części drugiej ust. 2 ustawy nałożony został na sprzedawcę obowiązek sprawdzenia zgodności znajdujących się na towarze oznaczeń z danymi zawartymi w dokumencie gwarancyjnym oraz stanu plomb i innych umieszczonych na towarze zabezpieczeń. Obowiązek ten nie wynika z przepisów dyrektywy. Niemniej jednak, mając na uwadze, że przepis art. 13 ustawy zawiera kompleksową regulację dotyczącą wymogów odnoszących się do gwarancji, zasadne jest wprowadzenie przepisu w ustawie, z którego wynikać będzie, iż uchybienie wymogowi określonemu także w art. 13 w części drugiej ust. 2 ustawy nie będzie miało wpływu na ważność gwarancji i nie będzie pozbawiało kupującego uprawnień z niej wynikających. Odmienne rozwiązanie mogłoby sugerować, że niewykonanie przez sprzedawcę udzielającego gwarancji obowiązku określonego w art. 13 w części drugiej ust. 2 ustawy będzie powodowało nieważność gwarancji.

Stosownie do art. 8 ust. 2 dyrektywy, możliwe jest przyjęcie lub utrzymanie przez państwa członkowskie surowszych przepisów, o ile są zgodne z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w dziedzinie nią objętej. Wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym uchybienie wymogowi określonemu w art. 13 w części drugiej ust. 2 ustawy nie będzie powodowało nieważności gwarancji i pozbawiało kupującego uprawnień z niej wynikających, nie będzie miało wpływu na konkurencyjność na rynku Unii Europejskiej. Należy również zauważyć, iż przepis ten będzie sankcjonował istniejącą już praktykę, bowiem w obrocie nie występują przypadki odmowy realizacji uprawnień wynikających z gwarancji w związku z uchybieniem przez sprzedawcę udzielającego gwarancji wymogowi sprawdzenia zgodności znajdujących się na towarze oznaczeń z danymi zawartymi w dokumencie gwarancyjnym oraz stanu plomb i innych umieszczonych na towarze zabezpieczeń.

Wprowadzono również zmiany polegające na zastąpieniu w art. 13 ust. 3 ustawy wyrazów „oświadczenie gwarancyjne” wyrazami „oświadczenie gwaranta”, w celu ujednoczenia zmienianego przepisu w tym zakresie z art. 13 ust. 1 ustawy.

Wprowadzenie projektowanych zmian w ustawie umożliwi wykonanie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązania do pełnego wdrożenia art. 6 ust. 5 dyrektywy w ustawie. Projektowane zmiany pozwolą również na uniknięcie sytuacji, w której można by uznać, że gwarancja nie zachowuje ważności w innych przypadkach naruszenia ustawy niż określony w art. 13 ust. 3 ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana regulacja oddziaływać będzie na przedsiębiorców udzielających gwarancji oraz na konsumentów.

2. Konsultacje społeczne

Z uwagi na cel projektowanej ustawy, tj. ściśle dostosowanie polskiego prawa dotyczącego sprzedaży konsumenckiej w zakresie gwarancji do wymogów określonych w art. 6 dyrektywy, projekt ustawy nie został skierowany do konsultacji społecznych.

Projekt ustawy zamieszczony został w Biuletynie Informacji Publicznej (na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (www.uokik.gov.pl)), zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania w zakresie prac nad projektem ustawy w trybie przepisów ww. ustawy.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Źródła finansowania

Wejście w życie ustawy nie wymaga finansowania.